

Gospodu zaspal občeznani in spoštovani Zemljic Leopold, p. d. Cikral. Mnogo let je bil priden in skrben gospodar na znani domačiji pokojnega narodnega buditelja in pisatelja ž. g. Dajnka. Tudi sam je bil skozinsko verjen narodnjak, naročnik katoliških časopisov in je tudi svoje otroke vzgojil v strogo katoliško-narodnem duhu. Bil je soustanovnik in večletni odbornik gornjeradganskega bralnega društva in tudi bivši občinski odbornik. Bil je mož onega starega kova, ki je trpel in delal za pravico našega naroda ob severni meji in to ob rami tudi že pokojnega Jank. Belcl. Ob obilni udeležbi sorodnikov, znancev in prijateljev smo ga dne 12. t. m. položili na šentpeterskem pokopališču k večnemu počitku, kjer se je še ob odprtem grobu s primernim nagovorom od pokojnega poslovil njegov nečak Joško Zemljic. Počivaj v božjem miru in naj ti bo zemljica lahka!

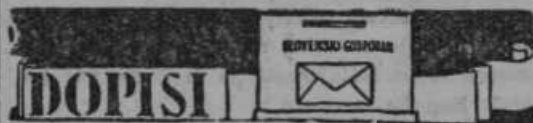
Sv. Križ pri Ljutomeru. Dne 10. januarja je mirno v Gospodu zaspal, previden s sv. zakramenti, dobri oče, oziroma dedek Tomaž Hofman v Bučecovcih v starosti 72 let. Bil je dolgoleten naročnik »Slovenskega gospodarja«. Pogreba, ki se je vršil 12. januarja, se je udeležilo prav mnogo ljudi, med njimi tudi domače gasilno društvo. Rajni naj počiva v miru! Preostalim sožalje!

Svetinje. 7. I. se je zbrala vsa naša župnija k pogrebu, kakor ga že dolgo ni bilo. Ta dan smo položili v grob g. Aleksandra Hedžet, posestnika iz Žeruvinec, dolgoletnega občinskega odbornika in svetovalca. Z rajnim je vlegel v grob eden tistih naših mož, ki so znali voditi občino v pravcu dobre gospodarske politike. Pogreb, ki ga je vodil salezijanski duhovnik g. J. Kostanjec iz Rakovnika ob asistenci g. p. Lekšana od Vel. Nedelje, je pokazal, kako priljubljen je bil pokojni. »Slovenski gospodar« in »Glasnik najsv. Srca Jezusovega« sta mu bila stalna gosta. Slike bo vreme in daljna pot ga nista zadržala doma, da bi ne obiskal svojega Zvečičarja. Krščanska družina in roke siromakov niso nikoli zastoj trkale na njegova vrata. Rajni je gospodaril dolgo vrsto let na Hedžetovi domačiji in je bil brat veletrgovca g. Matije Hedžet v Ljubljani, g. Feliksa, ki je trgovec v Veržuju, in g. Franca, davčnega uradnika v Ormožu. Blag mu pokoj, žalujočim naše sožalje!

Sv. Andraž v Halozah. Izredne smrti je umrla Neža Emeršič iz Skorošnjaka, zbolela je za močno pljučnico. V četrtek zvečer 14. t. m. so jo domači za hip pustili samo v sobi. V očitni zmedenosti je takrat planila iz postelje in skozi vrata zginila v mrzlo noč. Videli so še, kako je zaloputnila vrata. Hiteli so za njo, klicali, iskali, pa zginila je za njo vsaka sled. V petek so jo našli 1. pol km proč v gozdu, naslonjeno na

drevo in mrtvo! Bog ji daj mir! — V Gradišču je Gospod življenja poklical 30letnega Antona Topolovec k sebi. Mlada vdova s težko zaskrbljenostjo gleda osem pridnih otrok, ko nima zanje ne kruha in ne obleke. Kdo bi se je usmilil!

Gornji Grad. Kot prvi je v novem letu umrl po dolgem bolehanju 76letni po domače Voduški oče. Bil je prav pobožen tretjerednik. Bodi mu lahka zemljica!

Prevalje. Hranilnica in posojilnica pri Devici Mariji na Jezeru v Prevaljah je darovala mesto venca na grob svojega dolgoletnega odbornika g. Petra Kordež v Prevaljah znesek 100 Din Dijaškemu semenišču v Mariboru, za kar ji bodi izrečena najiskrenejša zahvala!

Tinje na Pohorju. Številke o lanskem letu: 40 rojenih, 15 mrtvih, 8 porok in 2900 sv. obhajil, župnija pa šteje okoli 1200 prebivalcev. Zahajali smo radi v cerkev; fantje in moške so radi pristopali k obhajilni mizi, mnogo celo vsak mesec. Razume se, da dekleta in žene niso zaostale, marveč so hotele prednjačiti.

Šmartno pri Slovenjgradu. Vedno bolj se množe tatvine, pri katerih izginja vse, kar morejo dolgoročnejši doseči. Dne 11. januarja je bil okraden tudi Gašper Franc, kovač v Šmartnem 98. Ko je odšel iz kovačnice k večerji med 8. in 9. uro zvečer, so mu tatovi odnesli iz stanovanja kovček, dve uri, nekaj obleke in odejo. V kovčku je shranil vse svoje listine, kakor: delavsko knjižico svojo in vajenca Mirkota Gašper, dva obrtna lista, dvoje mojsterskih spričeval, domovnico, krstni list, нравstveno spričevalo in še druge papirje. Prizadet je najbolj radi odnešenih listin ter prosil vsakogar, ki bi teh katero listino kje videl, da mu jo vrne, odnosno sporoči najdbo, za kar ga bo Gašper Fr. primerno nagradil.

Jarenina. Dne 23. decembra je priredila naša šola božičnico za siromašne šolske otroke. Pod vodstvom g. učitelja Babnika so otroci najprej jako dobro igrali igro »Peterčkove poslednje

sanje«. Po igri je bilo obdarovanih z obleko, perilom in obutvijo 182 otrok. Vse darove je nabralo, oziroma naprosilo učiteljstvo samo. V Jarenini so dobili kljub velikemu pomanjkanju denarja 2013 Din. V blagu ali denarju pa so za božičnico prispevali še banska uprava in razni zasebniki iz Maribora. Vsem, ki so prispevali za božičnico, posebno še požrtvovalnemu jarenskemu učiteljstvu, v imenu obdarovanih otrok in njihovih staršev prisrčni: Bog plačaj!

Sv. Andraž v Slov. goricah. Zavedamo se velikega pomena našega katoliškega tiska in zato z veliko vnemo delamo za njegovo razširitev, hvala Bogu, da z velikim uspehom. Predvsem se bo precej dvignilo število naročnikov »Slovenskega gospodarja«, pa tudi za druge naše dobre liste. Tako je prav! Dober časopis v hiši je znamenje dobrega duha v družini. So pa še družine, ki bi zmogle naročnino za kak dober list in časopis, manjka pa žalibog zavednosti, ali pa je vzrok nerazumevanje časa. Kolikor mogoče, bi naj imela vsaka premožnejša družina vsaj eden dober list.

Devica Marija v Brezju. V nedeljo se je vršila proslava peterih požarnih kraljevičev Tomislava, kateri je krovitelj jugoslovanskega gasilstva. Gasilci so se udeležili v lepem številu sv. maše, ter so imeli potem sestanek, na katerem se je spomnil župni predsednik tega svečanega dneva. Proslava se je vršila v vzornem redu.

Fram. Na praznik Svetih Treh kraljev se je otvorila v Framu kmetijsko-nadaljevalna šola, ki jo redno obiskuje 30 mož in fantov. Poleg domačega šolskega upravitelja so že prišli predavati tudi okrajni referenti iz Maribora in takrat pride še mnogo več občinstva. Res koristna je taka ustanova našemu kmečkemu ljudstvu,

»Koliko so te reči vredne?«

»Tega ne vem. Vprašati bi bilo treba gospo grofinjo, ki je vse te dragocenosti lansko leto darovala. Takole bi jih cenil, da so bile kakih osem sto goldinarjev vredne. Sicer pa boste, gospod sodnik sami tudi vedeli.

»Jaz ne vem nič. Nikoli nisem bil v šmarski cerkvi.«

»Gospoda sodnika v nobeni cerkvi ni videti,« se je predrznila Veronika.

Sodnik ji ni odgovoril ne z besedico, niti zmenil se ni, ampak je suho nadaljeval:

»In v nabiralniku? Koliko je bilo tam denarja?«

»Tudi tega ni mogoče natanko povedati,« je odvrnil župnik. »Zadnje čase je prišlo v Šmarje kakih tisoč romarjev. Ne bo preveč, če rečemo, da so darovali pet sto krajcarjev in pet sto grošev.«

»Kaj se je zgodilo, ko ste tatvino odšli?«

»To ni tatvina, to je božji rop,« se je razvnel mežnar, »ko smo ga odkrili, smo prenehali z zvo-njenjem proti nevihti in smo začeli plat zvona biti. Kar koj se je zbralo kakih trideset moških, ki so mislili, da kje gori. Ko so izvedeli, kaj se je zgodilo, so preletali pol planine da bi razbojnika prijeli, pa niso nobenega sledu mogli najti. Edino Veronika je srečala enega od njih, pa že poprej, ko je šla v cerkev.«

»Naj sama pove! Toda na kratko!«

»Mnogo kaj nimam povedati,« je dejalo dekle odločno, »hotela sem v cerkev, da bi bila pri molitvi, in sem stopila na pokopališče. Tedaj je priletel zadaj okoli cerkve moški, ki je nesel nekaj belega pod pazduhom. Ko se je zablistalo, sem ga spoznala; bil je Melharjev Lavrinc, gospoda sodnika sin. Zagledal me je in zaklel, potem pa jo udrl navzdol. Že sinoči se je potikal okoli Šmarja in je zgoraj pri studencu sitniral okoli mene.«

»To ni res,« se je zadržal obtoženi v kotu; »ne verjemite ji, oče!«

»Tudi niso oče, ampak sodnik,« je rekel stari Melhar hladno in mirno.

»Ta ženska se je odnekod pritepla in nihče ne ve kaj prida o njej. Jaz še govoriti nočem z njo,« se je kregal sodnikov sin.

»Kaj si upa ta človek!« je zagrmel mežnar. »Naša Veronika ni nobena ženska in pritepla se od nikoder ni. Njen oče je bil častit mož v Celovcu in njena mati je moja sestra — Bog jima daj dobro, oba sta že rajna! Pred tremi leti sta ji oba umrla, in ker drugih sorodnikov nima, sem jo jaz vzel k sebi, ker sem ji ujec.«

»V vsem Šmarji in v vsej Kapli ni bolj pridnega dekleta kakor je Veronika,« se je oglasil Jurček.

»Vsi jo častijo, ker otroke tako lepo uči,« je dodal še gospod župnik. »Pozna se ji, da je pri uršulinkah v šolo hodila.«

zvani oblikovalec za kro-ne, pripravo, ki omogoča slehernemu zobozdravniku brez vsakršnega truda izdelati jeklene zobe. Zaeno je Tauszinsky iznašel pravilno zlitino, kromov nikelj, ki ni le za več ko za dve tretjini cenejši ko zlato ali platina, marveč je tudi trpežnejši in pripravejši za v usta. Zobje bolega nikija nima le primernejše barve za zobe ko zlato, marveč se sploh ne da uničiti in da je nemogoče pregristi ali obdrgniti. Tak zob je trši ko zlato ali platina in je lažji. Mimo tega zobovju iz kromovega nikija ne škodujejo nikakršne kemične spojine in nikoli ne spremeni spojine in nikoli ne spremeni barve, marveč je vedno čisto in belo. Najvažnejše je pa to, da je cenejše.

(Dalje sledi.)

ki so ga doslej razni naprednjaki vabili le na zabavna prireditve, od katerih se je večina vracala vinjena v svoje domove. Iskrena hvala in priznanje pa gre novemu šolskemu upravitelju Tavželju in novemu županu Peteku, ki sta nam pri banski upravi izposlovala tako potrebno šolo, kakršno bodo prihodnje leto najbrž imela tudi dekleta.

Št. Janž na Dravskem polju. Čebelarstva družnica št. Janž na Dravskem polju priredi v nedeljo 24. januarja veselico z igro popoldne ob 4. uri v gostilni Lešnik. Čisti dobiček je namenjen nabavi raznih čebelarstvih potrebščin.

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Dne 11. in 12. decembra se je v Slomšekovem domu vršil dobro obiskan kmetijsko-poučni tečaj, prirejen od okrajnega kmetijskega odbora, ki ga je zelo praktično in nazorno vodil kmetijski referent iz Ptujja g. Sustič. O zavarovanju je vmes govoril tudi g. ravnatelj in župan Mihelčič iz Celja. Želimo še več takega!

Sv. Andraž v Haložah. Sosedje od vzhoda so v Repičah obiskali po noči dve kleti. Kolikor so mogli, so si z žlahtno kapljico otovorili želodce in torbe, pa popihali v temo. Vendar jim postaja sredi zime vroče, ker bodo morali radi tega začasno v Ptuj, da si ohladijo razgrete glave. Mi predlagamo, da pridejo vinski kupci še po tisto malo vina, kar ga je še v kleti, da ne bodo imeli tatovi kaj krasti.

Gornji Grad. V letu 1936 se je rodilo pri nas 30 otrok, umrlo pa je 22 oseb, 12 jih je bilo starih nad 70 let. Poročenih je bilo 4 pare. Napredovali smo v minulem letu samo za 6 oseb.

Sladka gora. Marsikaj zanimivega smo doživeli lani, letos še ne kaj posebnega, toda starih novic ne bomo ogrevali, ne veselih in ne žalostnih, ampak z najboljšim upanjem bomo zri v bodočnost. »Slovenskemu gospodarju« pa bomo še ostali zvesti in sploh katoliškemu časopisu. — Na Novega leta smo sišali, da je bilo v naši župniji, ki šteje 1800 duš, lansko leto rojenih 55 otrok, umrlo jih je skupno 36, najstarejši v 92. letu, poročenih je bilo 11 parov. Sv. obhajil je bilo nad 13.000. — Tudi pri nas so se oglasili kurji prijatelji pred prazniki in se založili z dobro pečenko. Gosi pri tem niso prezrli in radi spremembe so ukradli in kar na licu mesta zaklali tudi dve svinji, da je bil boljši plen. Nismo se mogli izslediti teh prijateljev pečenke, pa upamo, da bo tudi to prišlo na dan. Pri ugodnem vremenu se vidi že polno delavcev v vinogradih, ki že obrezujejo trto in upajo na obilnejši pridelek, kakor je bil lani.

Laški okraj. Letos smo imeli izredno suho zimo, pa tudi hladno je dovolj. Pred 60 leti, to je leta 1877, pa je bilo, kakor pripovedujejo stari ljudje, o tem času izredno mokrotno vreme. Dne 15. januarja leta 1877 se je utrgal na Plešu v bližini Zidanega mosta pri vasi Briše velik Plaz, kateri je zasul nekaj delavskih hiš, v katerih je prebivalo okrog 12 ljudi. Čez par dni pa se je utrgala z visokega hriba še večja plast zemlje in kamenja s tako silo, da je vrglo železniški tir z levega na desni breg Savinje. Pa tudi Savinjo je popolnoma zajezilo, tako da je obstala že do šmarješkega mostu. Na pomoč je prišlo vojaštvo, da je odprlo strugo Savinje in popravilo železnico. Kateri pa so bili podispani, so ostali mrtvi.

Laško. V četrtek dne 7. januarja je imel naš okrajni cestni odbor proračunsko sejo. Davčna podlaga znaša v celem okraju Din 1.988.206, prejšnje leto pa Din 2.285.893. Stroški so proračunani na Din 1.282.476, od tega prispeva cestni okraj okrog Din 413.000, ostalo pa banovina. Doklade bodo znašale 20% na direktne davke. Večja dela na cestah so predvidena, pred vsem na cesti I. reda Radeče—Celje, kjer se

namerava letos pričeti z delom preložitve ceste pri Sv. Marjeti; ta cesta bi se preložila od šole do prostoračnega kopališča. Delo se bo izvršilo v dveh do treh letih. Cesta bo na ta način veliko lepša, ker odpadejo klanci in ovinki čez vasi Sv. Marjeta in Ogeče. Na cesti Sv. Marjeta—Hrastnik pa je predvidena razširitev ceste na Brnici pri Dolu. Na predlog M. Deželaka je cestni odbor soglasno sklenil, da se ugodni prošnji občine Marjagradec, da se bivša okrajna cesta Lahomno—Mala breza proglasi v celoti za subvencionirano občinsko cesto, ne pa, kakor se je sedaj izvajalo, samo od Lahomnega do Tevč. Cesta je v celoti dolga blizu 10 km in je bila zadnji čas težko breme za občino. Na seji se je sestavilo tudi novo starešinstvo, in sicer tako: Trop Ignacij, župan v Laškem; inž. Biskupski Vitold, ravnatelj Trboveljske premogokopne družbe v Trbovljah; Klenovšek Jakob, župan v Trbovljah; Deželak Matevž, posestnik v Ložah; in Orožen Martin, posestnik v Turju.

Peter Rešetar rešetari.

Električna politika. Med Zagrebom in Belgradom je bila dosedaj visoka napetost, sedaj se je izpremenila v nizko napetost. Transformator se nahaja v notranjem ministru. Prvi kontakt se je izvršil med Srbi in Hrvati na slovenskem terenu. Upati je, da odslej ne bo več kratkega stika. Ko se bo napeljal stalni kabel, bo to pogonska sila, ki bo lahko vso državo razsvetljeval.

Kukovec je zapel. Belgrajski politika je priobčila neke izjave mariborskega šefa slovenskih mačkovcev. To ni bilo vseh drugemu šefu Dobovišku, pa je napisal svojo izjavo. Obe izjavi pa nista bili vseh pravemu šefu Mačku in tako se je godilo. Ta sta obadva šefa dobila ukor od pravega šefa. Meni se pa vse to tako dobro zdi. Kajti sedaj bo Kukovec lahko res sam pravi šef, če bo le imel komu komandirati. Sedaj se bode lahko v celoti posvetil ljudski fronti.

Socijalisti so šli za hlapca. Socijalisti stalno dopovedujejo delavcem, da mora delavec sam imeti svojo politično stranko. Sami pa se tega načela ne držijo. Sedaj so sklenili politično kupčijo z vsemi odpadki iz raznih strank, ki se zbira v Ljudski fronti. Ker si ne upajo prev tega sami povedati, —am že jaz to storiti, da ne bo delavci tega dne debelo gledali, ko bodo se znašli v tej lepi družbi.

Dogodivščina v prosvetnem svetu. V prosvetnem svetu v Belgradu smo imeli Slovenci Dimnika. Pa je prišlo v debato, da bi se naj Slomškov dan proglasil za vso državo kot šolski praznik. Pa je ravno g. Dimnik bil proti. Nje-

govi razlogi sicer ne držijo. Pravega pa povedal ni, zakaj je proti. Zgodilo se je namreč, da je nekdo v njegovi ljubljenski JNS citiral Slomškovo pesem: »Glejte že sonce zahaja, kmalu za gorbo bo šlo!« Ni čuda, da so Dimnika podrlili!

Skriti sestanki. Mene je sklenil obiskati zastopnik slavne JNS, da bi se pogajala in je iskal tak skrit prostor. Dobil me je v hlevu, ko sem ravno čakal, da mi krava povrže. Ni mi bilo ljubo, da me nadleguje, pa sem mu kar rekel: Tu pa kar proč pojdi, če te krava zagleda, bo mislila, da je že povrgla.

Najboljša naloga. Študenti so dobili šolsko nalogo, da naj napišejo, kaj bi najbolj pomagalo do boljših gospodarskih razmer. Dva študenta sta napisala samo eno besedo kot odgovor. Eden je napisal: Mir, drugi je pa napisal: Vojna. G. profesor ni vedel, kaj bi naredil, pa je mene vprašal in sem mu odgovoril: Drugod vojna, pri nas mir! Kdo je dal najboljši odgovor?

Kdo je bil prvi? Mnogi so pisali, da bodo Nemci prvi, ki bodo zmagali na španskem. Dejansko pa so bili le Angleži. Oni imajo že z generalom Franko pogodbo za vse španske rudnike, čeprav te vlade še niti priznali niso. Tega niso storiili zato, da se jih nihče ni bal. Tako so oni prvi!

Varna daljava. Göring je prišel v Rim, da prouči dogodke v Spaniji. Med Rimom in Spanijo je dovolj velika razlika, da lahko v miru proučuje, ne da bi ga kanoni motili.

Kanoni »maslo. Nemci pravijo, da imajo raje kanone kakor maslo. Angleži pravijo, da imajo raje maslo kakor kanone. In tako sedaj diplomati ne vedo rešitve. Če bi mene poklicali, jaz bi jim kar svetoval, da naj dajo speči maslene kanone, pa bo ves svet sit od tega! Tolklo gre sedaj denarja za kanone.

Oddaja gozdnih sadik brezplačno iz javnih gozdnih drevesnic.

Že nekaj let sem je v banovinskih proračunih gotova vsota predvidena tudi za brezplačno oddajo gozdnih sadik slabše stoječim gozdnim posestnikom iz banovinskih gozdnih drevesnic. Tudi letos je za ta namen nekaj javnih sredstev na razpolago.

Namen tega je, da dobe siromašni ali manj premožni gozdni posestniki, ki imajo za sajenje primeren svet, gozdne sadike brezplačno. Za brezplačne gozdne sadike naj prosijo samo slabše stoječi posestniki, ki bodo sadike v resnici tudi posadili. Zgodilo se je, da je marsikdo prošil za sadike brez stvarne potrebe, samo zato, ker nič ne stanejo, jih pa ni niti posadil, ali pa tako malomarno, da ni bilo pravega uspeha. Zopet drugi jih je uporabil za živo mejo.

Gojenje gozdnih sadik stane mnogo denarja, zato naj se prosi samo za toliko sadike, kolikor se jih bo lahko na primernem svetu posadilo, da bo uspeh zagotovljen. Brezplačne gozdne sadike naj se uporabi za pogozditev goličav ali redčin, ali za spopolnitev naravnega podmladka v gozdu, ali pa za pogozditev negozdnih tal, kakor oborodnega travnika, pašnika, itd. Še veliko je praznega sveta, ki ne samo, da nič ne donša, nego je zanj treba še plačevati davek. Zasajen s praviernim gozdnim drevjem pa bi takoj predstavljal večjo vrednost in v bodočnosti kaj donšal!

Knjigovodja Tona osuša mokre hlačke malega Pepčka.